

BURZENIE (24) *sb n*

burzenie (23), **borzenie** (1) *BielSpr.*

Teksty nie oznaczają ó oraz é.

-enie (22), -ęnie (2); -enie : -ęnie *StryjKron* (6 : 2).

sg N burzeni(e) (5). \diamond *G* burzenia (5). \diamond *D* burzeniu (2). \diamond *A* burzeni(e) (5). \diamond *I* burzeni(e)m (2), burzenim (1); -(e)m *BudBib*; -(e)m: -im *NiemObr* (1 : 1). \diamond *L* burzeniu (4).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII w. s.v. burzyć się.

1. *Niszczzenie, pustoszenie, rujnowanie, napadanie; depopulatio Calep, Cn; internecio Mącz; demolitio, direptio, disperditio disturbatio, eversio, excidio, excidium, excisio, inflammatio, populatio, ruina, vastatio, vexatio Cn* (16) : o ftraźliwym á okrutnem burzeniu tichto Tatarow. *MiechGlab* 5, **6, s. 17; *HistAl* M7; *Mącz* 243d; *BudBib Ez* 38/7; *Depopulatio* – Puftoźnięę, burzenię, rozchwicenię. *Calep* 308a.

burzenie czego (9): ftrzelbę ku borzeniu muru ftánowić. *BielSpr* 63v; ná burżenie Litwy Konradá Sutsfertá wypráwił *StryjKron* 308, 335, 437, 487, 617, 697 (8).

2. *Zwalczanie poglądów, negowanie, prześladowanie ze względów religijnych [czego]* (3) : *NiemObr* 93, 141; nietylko wtym mabydz zachowań zeby Krwie przelania przestrzegać, ale tez zadnego vblizenia Kosciołów Cerkwi Zborow burżenia wszelakiey religiey czynic niemamy. *ActReg* 43.

3. *Buntowanie, podburzanie, podżeganie; turbarum concitatio, seditio Cn* (2) : Krol tho burzenie [panow i szlachty przez *Skarbimira*] obaczył poimał go y dał do więźienia *BielKron* 352v.

4. *Bunt, buntowanie się, burzenie się [przeciw komu]* (3) : Burzenie poddanych przeciw pánom á przełożonym. *KromRozm I D*, B4. *Cf Szereg.*

burzenie na kogo: Heretyckie burzenie ná kápłaná naywyfźlżego. *SkarŻyw* 492.

Szereg: »rozruchy a burzenie«: [skąd urosły] rozruchy á burzenya chłopftwá y poddanych przeciw vrzędom y pánom fwym *KromRozm I D*.

Synonimy: 1. *pustoszenie, wykorzenienie*; 3. *rozruch*.

Cf BURZYĆ, BURZYĆ SIĘ